

GLOSAR NOVIH AUTORA

JASMIN BRANKOVIĆ, magistar pravnih nauka, rođen 1966. godine u Mostaru. Nakon osnovne i srednje škole, diplomirao na Pravnom fakultetu Univerziteta “Džemal Bijedić” (u Mostaru 1991. godine), a magistrirao na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu 2004. godine (Tema: *Upravni i politički položaj grada Mostara 1833 – 1918.*.. Doktor-sku disertaciju prijavio je na Pravnom fakultetu Univerziteta “Džemal Bijedić “ u Mostaru. Zaposlen je u Federalnom ministarstvu obrazovanja i nauke Mostar na poziciji pomoćnika ministra za nauku i tehnologije. Do sada je objavio više naučnih i stručnih radova, između ostalih i: *Sudski sistem i zakonodavstvo BiH pod turskom vlašću* (“Kabes”, 19, Mostar 1997.); *Austro- ugarska okupacija Hercegovine 1878. godine* (“Kabes”, 21 i 22, Mostar 1997.); *Šerijatsko-pravne škole–Ehli – sunnetski aspekt* (“Kabes”, 31 i 32, Mostar 1998.); *Grada o promjenama vlasništva u fondovima Arhiva Hercegovine* (“Glasnik arhiva i Društva arhivskih radnika BiH”, XXXV, Sarajevo 2000.); *Uz pedesetu godišnjicu Arhiva Hercegovine, mini-feljton* (“Dnevni list”, 17 i 24. april i 02. maj 2004.); *Okupacija Mostara 1878.* (“Most”, 99-100, Mostar 2005.); *Pitanje transformacije vlasništva u Bosni i Hercegovini 1945 – 1958.* (“Ljudska prava”, 1 – 2, Sarajevo 2006.), “*Komunalna uprava u Bosni i Hercegovini 1866-1878. godine*” (Zbornik radova sa Naučnog skupa “Mustafa Imamović, 45 godina naučnog i publicističkog rada”, Sarajevo, 2009.). Monografiju pod naslovom *Mostar 1833-1918., upravni i politički položaj grada* objavio je 2009. godine (u izdanju “University

Press” iz Sarajeva). U listu “Nova sloboda” objavio je preko 20 radova iz oblasti političke, kulturne i upravne historije Mostara i Hercegovine. Učestvovao je na domaćem ili međunarodnom nivou, u više izdavačkih, izložbenih i istraživačkih projekata koji su realizirani u okviru Arhiva HNK, odnosno Arhiva Hercegovine, u kojem je radio do 31. 12. 2006. godine.

AMIR DURANOVIĆ, prof. historije, rođen je u Jajcu 1984. godine, osnovnu školu završio u Ključu, srednju u Bihaću, Filozofski fakultet u Sarajevu, na kojem je upisao i postdiplomski studij iz historije Bosne i Hercegovine, školske 2008/2009. Od kraja januara do kraja avgusta 2008. radio je u Institutu za istoriju u Sarajevu kao stručni saradnik za modernu historiju – austro-ugarski period. Od 1. septembra 2008. asistent je na oblasti Novi vijek na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta u Sarajevu. Do sada je objavio nekoliko članaka u zbornicima radova ili časopisima (*Mustafa Imamović – 45 godina naučnog i publicističkog rada – zbornik radova, Zbornik radova Međunarodnog znanstvenog simpozija Žepče 1458.–2008.*, *Prilozi Instituta za istoriju*), više prikaza i kritičkih osvrtu u časopisima *Prilozi Instituta za istoriju*, *Bosna Franciscana*, *Znakovi vremena*, *Godišnjak BZK Preporod*, *Radovi Filozofskog fakulteta u Sarajevu*, te dnevnom listu *Oslobođenje*. Učestvovao na više naučnih konferencija u zemlji i inostranstvu te nekoliko stručnih seminara o nastavi historije. Bavi se historijom Bosne i Hercegovine 19. i 20. stoljeća.

EMIR O.FILIPOVIĆ, magistar historije, rođen 1984. godine u Ključu.. Diplomirao na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta u Sarajevu 2006. godine. Na istom fakultetu završio postdiplomski studij, smjer Historija srednjovjekovne Bosne i 2009. godine odbranio magistarski rad podnaslovom “Viteštvo u srednjovjekovnoj Bosni”. Bavi se proučavanjem srednjovjekovne bosanske historije, s posebnim interesovanjem na heraldiku. Učestvovao je na više naučnih skupova i okruglih stolova. Objavio osam naučnih i struč-

nih radova, te više prikaza, recenzija i osvrtu (*Bosna Franciscana*, *Arhivski vjesnik*, *Radovi Zavoda za hrvatsku povijest*, *Prilozi*, *Godišnjak CBI*, *Naša škola i dr.*). Od 2007. radi kao asistent na oblasti Historija srednjeg vijeka na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta u Sarajevu. U zvanje višeg asistenta izabran je 2010. godine.

ESAD KURTOVIĆ, doktor historije, rođen 1965. godine u Arapuši. Studij historije završio na Filozofskom fakultetu u Sarajevu 1990. Magistrirao je (*Ulaganje novca na dobit u konavoskom krugu*), 2000. i doktorirao (*Sandalj Hranić Kosača i njegovo vrijeme*) 2006. na matičnom fakultetu. Područje njegovog interesovanja i proučavanja je historija srednjovjekovne Bosne. Realizirao je niz istraživačkih boravaka u Državnom arhivu u Dubrovniku. Učestvovao je na većem broju naučnih skupova i u radu na nekoliko naučnih projekata. Član je Centra za balkanološka ispitivanja, redakcije *Priloga Instituta za istoriju* i Redakcije *Godišnjaka Centra za balkanološka ispitivanja*. Objavio je 2 knjige, 2 skripte za studente, 4 udžbenika historije za osnovnu i srednju školu, te preko 100 drugih radova (*Prilozi*, *Godišnjak Centra za balkanološka ispitivanja*, *Bosna franciscana*, *Hercegovina*, *Anali Dubrovnika* i dr.). Od 1994. radio je kao asistent, a od 2000. kao viši asistent. U zvanje docenta na predmetu *Historija jugoistočne Evrope u srednjem vijeku* izabran je 2007. Trenutno obavlja dužnost predsjednika vijeća Odsjeka za historiju. Autorske knjige: (1) *Radosalići – primjer “jednokratnih prezimena” srednjega vijeka*, Istorijski institut, Studije 2, Beograd, 2009, 161; (2) *Veliki vojvoda bosanski Sandalj Hranić Kosača*, Institut za istoriju, Studije i monografije 4, Sarajevo, 2009, 526; (3) *Iz historije bankarstva Bosne i Dubrovnika u srednjem vijeku (Ulaganje novca na dobit)*, Istorijski institut, Posebna izdanja 59, Beograd, 2010, 173.

ESAF LEVIĆ, profesor historije, rođen 1981. godine u Brčkom, od 1996. godine nastanjen u Tuzli. Završio Ekonomsku školu u Tuzli 2000. godine, a diplomirao 2005.

godine na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Tuzli, na odsjeku Historija. U Arhivu Tuzlanskog kantona prvi put bio zaposlen u periodu 01.03.2006.–01.03.2007. godine, a u stalni radni odnos je stupio 01.08.2007. godine. Raspoređen je na poslove zaštite, sređivanja i obrade arhivske građe. Aktivno je učestvovao u svim projektima Arhiva Tuzlanskog kantona, od 2006. godine. Do sada je objavio više stručnih radova, izvještaja prikaza i ocjena, od kojih izdvajamo: Digitalizacija u Arhivu Tuzlanskog kantona, *Arhivska praksa*, br. 11, Tuzla, 2008.; Tuzla 1908. godine – Slika grada u godini aneksije na stranicama “Bosanski glasnik: Opća priručna i adresna knjiga za Bosnu i Hercegovinu”, *Saznanja*, br. 2, Tuzla, 2008.; Kulturno-izdavačka djelatnost Arhiva Tuzlanskog kantona (1954.–2009.), *Arhivska praksa*, br. 12, Tuzla, 2009.; Digitalizacija u Arhivu Tuzlanskog kantona, *Glasnik arhiva i Arhivističkog udruženja Bosne i Hercegovine*, god. 39/2009., Sarajevo, 2009.; Razvoj Tuzle u doba Mujage Hadžiefendića, gradonačelnika s kraja XIX i prve decenije XX stoljeća, *Pogledi*, br. 13-14, Tuzla, 2010.; Izbori u Tuzli 1910. godine, *Arhivska praksa*, br. 13, Tuzla, 2010.; Itiraz hadži hafiz Ibrahima ef. Maglajlića, *Arhivska praksa*, br. 14, Tuzla, 2011.

ŠABAN NURIĆ, doktor pravnih nauka, rođen 1953. godine u Sokolu kod Gračanice. Pored školovanja i rada na tlu bivše SFRJ, značajan dio radnog vijeka proveo je na studijama i radu u SAD-u i Kanadi. Angažovan je s puni radnim vremenom u zvanju vanrednog profesora na Pravnom fakultetu Univerziteta u Travniku i kao gostujući profesor na nekoliko univerziteta u BiH i inostranstvu. Autor je više knjiga i stručnih radova, učesnik na naučni skupovima itd. Opširnije biografske i ostale podatke o prof. dr. Šabanu Nuriću, objavljujemo u ovom broju našeg časopisa u rubrici “Predstavljamo vam doktore nauka s područja Gračanice”.

IBRAHIM NURKIĆ, profesor, rođen 1957. godine u Škahovici (općina Gračanica),

osnovnu i srednju školu završio u Gračanicu, Pedagošku akademiju u Tuzli, Fakultet političkih nauka (Odsjek odbrana i sigurnost) u Zagrebu, upisao i položio sve ispite (osim odbrane magistrature) na postdiplomskom studiju odbrane i sigurnosti na Fakultetu političkih nauka u Sarajevu.. Po završetku srednje škole radio je kao građevinski radnik u Sloveniji i jedno kraće vrijeme u Željezari Zenica. Toko odsluženja vojnog roka, završava Školu rezervnih oficira u Bileći i izlazi iz vojske u činu potporučnika, što će kasnije umnogome opredijeliti njegov dalji životni put i radni angažman na poslovima odbrane. Od 1983. godine radio je u Općinskom sekretarijatu za narodnu odbranu Gračanica na poslovima mobilizacije. Jedno vrijeme obavljao je profesionalno dužnost predsjednika Saveza socijalističke omladine i direktora Omladinske zadruge u Gračanicu. Dužnost pomoćnika komandanta za organizacijsko-mobilizacijske i personalne poslove u Teritorijalnoj odbrani Gračanica obavljao je od kraja 1986. do kraja 1991. godine, kada je premješten u Opštinski štab Civilne zaštite na radno mjesto obuke stanovništva i jedinica civilne zaštite. U najkritičnijem periodu za organizaciju odbrane BiH (pa i Gračanice), od 12. 4. do 15. 5. 1992. godine, prihvatio je i uspješno obavljao poslove vršioca dužnosti komandanta Teritorijalne odbrane Gračanica. Za prihvatanje te odgovorne (pa i opasne) uloge, organizatora odbrane i otpora na općini, u samo predvečerje rata, pored vojničke stručnosti, trebalo je izuzetno mnogo hrabrosti, odvažnosti i vjere u snagu vlastitog naroda. U nastavku rata, dao je izuzetan doprinos razvoju jedinica i sastava A BiH na širem operativnom prostoru od Doboja do Lukavca i od Spreče do vrhova Trebave, obavljajući složene poslove i dužnosti načelnika štaba Teritorijalne odbrane, potom TG i OG-2 (Gračaničke), a od 1. 3. 1995. godine poslove pomoćnika komandanta za logistiku u Komandi 22. divizije A BiH. U rat je ušao u činu kapetana, a demobilisan u činu majora, odnosno pukovnika A BiH. Nakon rata, ras-

poređen je na odgovorne poslove u Odjelu narodne odbrane u Gračanici. Danas radi kao šef Grupe za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze u Gračanici. Od rane mladosti isticao se u više nevladinih organizacije, a posebno kao volonter u Crvenom križu. Uz redovne poslove, glavna sfera njegovog interesovanja je istraživanje zavičajne historije, posebno perioda odbrambeno-oslobodilačkog rata 1992. – 1995. u kome je bio aktivan sudionik. Poseban doprinos dao je u istraživanjima civilnih žrtava rata i gubitaka A BiH na prostoru općine Gračanica kao koautor Knjige šehida, poginulih boraca i civilnih žrtava rata Gračanica, 1992. – 1995. Saradnik je i recenzent više knjiga i drugih publikacija, a pisao je za časopise „Glas anti-fašista“ i „Snage humanosti“ u Sarajevu. Trenutno radi na sređivanju građe za sudiju o nastanku, razvoju i borbenom putu jedinica A BiH u kojima je učestvovao kao aktivni sudionik.

EDIN OMERČIĆ, profesor historije, rođen 1981. godine u Puli. Diplomirao na Odsjeku za historiju Filozofskog fakultet Univerziteta u Sarajevu, 2008. godine. Zaposlen u Institutu za istoriju u Sarajevu. Naučno interesovanje: moderna istorija Bosne i Hercegovine, period 1991. – 1996. Objavljeni radovi: „Reintegracija Sarajeva“ u: *Prilozi za proučavanje historije Sarajeva, br.6.*, Muzej Sarajeva, Sarajevo, 2008.

SMAJL OŠTRAKOVIĆ, magistar nauka odbrane i sigurnosti, brigadir OS BiH, rođen je 1957. godine u Rašljevi (općina Gračanica). Nakon srednje škole upisao je i završio studij na Pedagoškoj akademiji u Tuzli (odsjek razredne nastave), a po odlasku na redovno služenje vojnog roka u Tehničkom školskom centru u Zagrebu stekao Više vojno obrazovanje tehničkog smjera, koje se tada računalo kao služenje vojnog roka u bivšoj JNA. Po izlasku iz vojske upisuje Fakultet političkih nauka u Zagrebu, na kojem stiče zvanje profesora odbrane i sigurnosti, 1985. godine. Po završetku školovanja, jedno vrijeme radio je u privredi, odakle prelazi na

rad u tadašnji Republički štab teritorijalne odbrane, prihvatajući se dužnosti načelnika tehničke službe u Okružnom štabu teritorijalne odbrane Doboju, koju je obavljao od juna 1986. do aprila 1992. godine, odnosno do početka agresije na Republiku BiH. Nakon izbijanja neprijateljstava, napušta Doboju i u statusu građanskog lica (a u činu rez. kapetan tehničke službe) nastavlja svoj profesionalni, odnosno ratni angažman u jedinicama teritorijalne odbrane Gračanica. Tokom rata (1991. – 1995.) obavljao je nekoliko visokih vojničkih dužnosti u 111. gračaničkoj brigadi, između ostalih – dužnost komandanta bataljona, načelnika štaba i komandanta brigade. Dva puta je ranjavan na linijama odbrane i to kao komandat bataljona i kao načelnik štaba 111. gračaničke brigade, te ima status RVI, trajno. Pri kraju rata odlikovan je najvećim ratnim vojnim priznanjem „Srebrni štit“. Po završetku rata i potpisivanja Dejtonskog sporazuma, u činu majora dobiva premještaj u Drugi korpus A R BiH, gdje je obavljao dužnosti: načelnika tehničke službe, pomoćnika za logistiku i komandanta KzR divizije, te biva unaprijeđen u čin pukovnika. Neposredno prije gašenja Vojske Federacije BiH, unaprijeđen je u čin brigadira, nosilac je brojnih vojnih priznanja i odlikovanja. Od formiranja jedinstvenih Oružanih snaga BiH, odnosno od 2007. godine primljen je i raspoređen na dužnost komandanta Komande za logistiku OS BiH koja je razmještena u Doboju. Kasnije je obavljao i dužnost komandanta dobojskog garnizona sa koje, 31. 12. 2010. godine, na lični zahtjev, odlazi u starosnu penziju u činu brigadir OS BiH. Tokom svoje vrlo uspješne vojničke karijere, stalno je radio na svom profesionalnom usavršavanju, upisuje postdiplomske studije, pohađa razne stručne seminare itd. Magistarsku tezu pod naslovom Demokratska kontrola Vojske Federacije i uloga javnih medija odbranio je 2005. godine na Fakultetu političkih nauka u Sarajevu, te stekao naučno zvanje magistra nauka odbrane i sigurnosti. Učesnik je

i predavač na mnogobrojnim seminarima iz oblasti Planiranje i menadžment u logistici, a posjeduje i certifikate za uspješno završen Strategijsko-političko-vojni seminar OSCE-a za podršku u mirovnim operacijama, koji je održan u Sarajevu od 9. – 13. juna 2008. godine. Autor je nekoliko radova, koje je objavljivao u stručnim časopisima i publikacijama, između ostalih i jedan rad u Časopisu za znanstvena istraživanja „Human“, u septembru 2011.

IBRAHIM PAŠIĆ, doktor historije, rođen 1948. godine u Rakitnici, Rogatica. Od 1956. godine živi u Sarajevu gdje je završio osnovnu i srednju školu i diplomirao na odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta. Godine 1995. upisao je postdiplomski studij na Fakultetu političkih nauka u Sarajevu. Magistrirao je 11. septembra 2001. godine na temu „Politički motivi promjena antroponima i toponima u Bosni i Hercego-

vini”. Doktorat iz historije stekao je 2005. godine disertacijom iz oblasti starog vijeka i predslavenskih elemenata u etnogenezi Bošnjaka. Njegov znanstveni rad karakteriziraju multidisciplinarna istraživanja, zasnovana na klasičnom historijskom, arheološkom, etnološkom, politološkom, lingvističkom i onomastičkom metodu. S aspekta navedenih metoda, posebno lingvističkog i onomastičkog, u bošnjačkoj historiografiji nema prethodnika. Profesor je historije starog vijeka i arheologije na Univerzitetu “Džemal Bijedić” u Mostaru. Objavio je više pojedinačnih raprava, uglavnom iz prethistorije i antike i četiri knjige: *Zločin u Ahatovićima*, Sarajevo 1993. godine, *Toponimska srbizacija Glasinca*, Sarajevo 1996. godine, *Od hajduka do četnika*, Sarajevo 2000. godine, *Kulin i Prijezda, dva imena ilirskog porijekla u vladarskoj dinastiji srednjovjekovne Bosne*, Zenica 2006. godine i *Predslavenski korijeni Bošnjaka – od*

planine Romanije do istočnih granica rimske provincije Dalmacije, Mostar 2008. Učestvovao je na brojnim naučnim skupovima i konferencijama.

SENADA ŠELO-ŠABIĆ, dipl. anglista, doktor političkih nauka, rođena je 1971. godine u Tuzli, a odrasla u Gračanici, završila je Filozofski fakultet (anglistika) u Zagrebu, poslijediplomske mirovne studije pohađala na univerzitetu Notre Dame u Sjedinjenim Američkim Državama, gdje je stekla diplomu magistra. Po povratku u Zagreb, upisuje magistarski studij na Fakultetu političkih znanosti, gdje je magistrirala i stekla zvanje doktora političkih nauka. Objavila je više radova u domaćim i stranim časopisima, pohađala više specijalističkih kurseva i seminara, angažovana kao vanjski saradnik na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu itd. Opširnije biografske i ostale podatke o dr. sc. Senadi Šelo-Šabić, objavljujemo u ovom broju našeg časopisa u rubrici "Predstavljamo vam doktore nauka s područja Gračanice".

RIJAD ŠIŠIĆ, doktor tehničkih nauka, rođen je 1975. godine u Gračanici. Rudarsko-geološko-građevinski fakultet u Tuzli završio je 2000. godine, postdiplomski studij, zvanje magistra i doktora nauka stekao na Rudarsko-geološko-građevinskom fakultetu u Tuzli, gdje izvodi nastavu na užoj naučnoj oblasti *Geotermomehanika i geokolo-*

gija. Autor je više radova iz oblasti rudarstva, geoenergetike, geotermomehanike i geoekologije. Opširnije biografske i ostale podatke o dr. sc. Rijadu Šišiću objavljujemo u ovom broju našeg časopisa u rubrici "Predstavljamo vam doktore nauka s područja Gračanice".

ADNAN VELAGIĆ, doktor humanističkih nauka s područja historije, rođen u Konjicu 1969. godine. Diplomom profesora historije stekao u decembru 2001. godine, na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Naučni stepen magistar društvenih nauka iz područja historije stekao 2005. na Filozofskom fakultetu u Tuzli, doktorsku disertaciju odbranio 2007. na Fakultetu humanističkih nauka u Mostaru i stekao naučni stepen doktor humanističkih nauka iz područja historije. Zaposlen je na Fakultetu humanističkih nauka u Mostaru, na kojem predaje sljedeće predmete: *Historija Jugoslavije, Bosna i Hercegovina u sastavu Austro-Ugarske monarhije, Opća historija novog vijeka II (1789-1992)*. Do sada je objavio knjigu *Hercegovina od 1945. do 1952. Društveno – političke i privredne prilike*, (Mostar, 2008.), te veći broj naučnih radova, članaka i rasprava (*Arhivska praksa Tuzla, Zbornik radova nastavnika i saradnika Univerziteta "Džemal Bijedić" u Mostaru, Prilozi Institut za istoriju Sarajevo, Saznanja Tuzla i dr.*). Učesnik je više naučnih skupova i javnih tribina.